

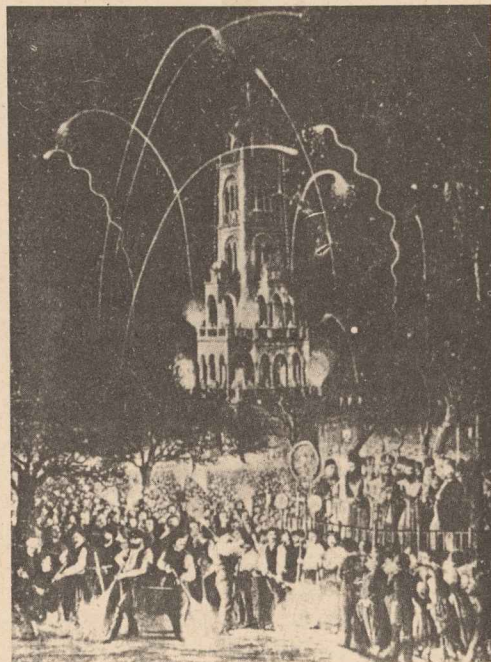
ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ «ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ»

Αρ. Φύλλου 218

Αθήνα, Απρίλιος 1981

Ανάσταση στὸν αὐλόγυρο τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς.

Ἡ φωτογραφία εἶναι τραηγμένη πρὶν μπεῖ τὸ ρολοῖ. Στὴν ἐξέδρα διακρίνεται ὁ Μητροπολίτης καὶ τὸ Διπλωματικὸ Σῶμα. Καὶ ἓνα χαρακτηριστικὸ τῆς ἐποχῆς οἱ βρακάδες πού ρίχνουν τὰ τρομπόνια.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

« Ἡ Συμβολὴ τῶν Ἑλλήνων Μικρασιατῶν στὸ 1821 »

Τοῦ Δημήτρη Φωτιάδη

Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο φύλλο τῆς ὁμιλίας τοῦ Δημήτρη Φωτιάδη κατὰ τὸν ἑορτασμό τῆς Ἑθνικῆς μᾶς Παλιγγενεσίας ἀπὸ τὴν Ἑνωσὴ Σμυρναίων.

« Ὁ τουρκικὸς ὄχλος... συνεπεία ἀδείας αὐτῆς τῆς ἐξουσίας περὶ γενικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ὠπλίσθη καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς 23ῆς Μαρτίου, αὐθαδέστερος, ἢ πρότερον, θηριωδέστερος πρὸ πάντων, καὶ ἐπιρρεπὴς ἐν γένει πρὸς πᾶν εἶδος ὠμότητος καὶ ἀθεμιτοῦργίας. Ἦν δ' οὗτος ἐν ἄθροισμα ἐκ τῶν οὐσιοδῶν τῆς κάτω καὶ ἄνω Ἀσίας, οὐδὲν δυναμένων ἐν εἰρήνῃ, ἢ τὸν ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ ληστήν τῶν πόλεων, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου, τὸν ἀχθοφόρον. Πρὸς μείζονα δ' ἀτυχίαν προσετέθη ἐπὶ τῆς δεινοτάτης ταύτης ἐποχῆς καὶ ἡ μάστιξ δύο δερβισῶν, ἀπόλυτον ἐχόντων τὴν πρόθεσιν, ἵνα μεταβάλωσι τὴν Σμύρνην ἀπὸ χώρας ἀπίστων εἰς χώραν πιστῶν. Ὁρμώμενοι οὗτοι ἀπὸ μόνου θρησκευτικοῦ μίσους, ἐπαρουσιάσθησαν ὡς ἀπεσταλμένοι δῆθεν παρὰ τοῦ προφήτου, καὶ περιφερόμενοι τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ ἄλλα δημόσια μέρη, ἠρέθιζον διὰ παντός τρόπον τοὺς Τούρκους ὅπως ἐξαλείψωσι τοὺς «γκιαοὺρ Ἰσμιρλί» (τοὺς ἀπίστους Σμυρναίους).

Στὶς 28 τοῦ Μάρτη 1821 ἀρχίζουν οἱ σφαγές. Ἐκεῖ ἄνδρες κάτωχροι «γράφει ὁ Φιλήμων», ἐκεῖ ὀρθωμένων τριχῶν γυναῖκες μετὰ νηπίων, ἐκεῖ νέαι ἀνυπόδητοι, πάλλουσαι καὶ ἀσθμαίνουσαι τῶν βαρβάρων βοηδρομούντων μετὰ γυμνῶν μαχαιρῶν, ἐρρίπτοντο ἐν τῇ θαλάσῃ ἵνα σωθῶσι τῆς σφαγῆς ἢ τοῦ ἐξανδραποδισμοῦ, εἰ μὴ προέφθανον εἰς τὰ πλοῖα. (Πῶς θυμίζει τούτῃ ἡ ἀφήγηση τὰ ὅσα ζήσαμε τὸν Αὐγουστο τοῦ 1922, σ' ἀπειροπύον τραγικὴ κλίμακα). « Ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι τοῦ Αὐγούστου 1821, οἱ φονευθέντες Χριστιανοὶ λογίζονται πλέον ἢ δισχιλίον » λέει ὁ Φιλήμων. Τόση ἐντύπωση προκάλεσαν οἱ κατατρεγμοὶ στὴ Σμύρνη, πού ὁ Διονύσιος Σολωμὸς στὸ λυρικό ποίημά του «Εἰς τὸ θάνατο τοῦ Λόρδ Μπαίρον» ἀφιερώνει σ' αὐτές ἓνα τετράστιχό του:

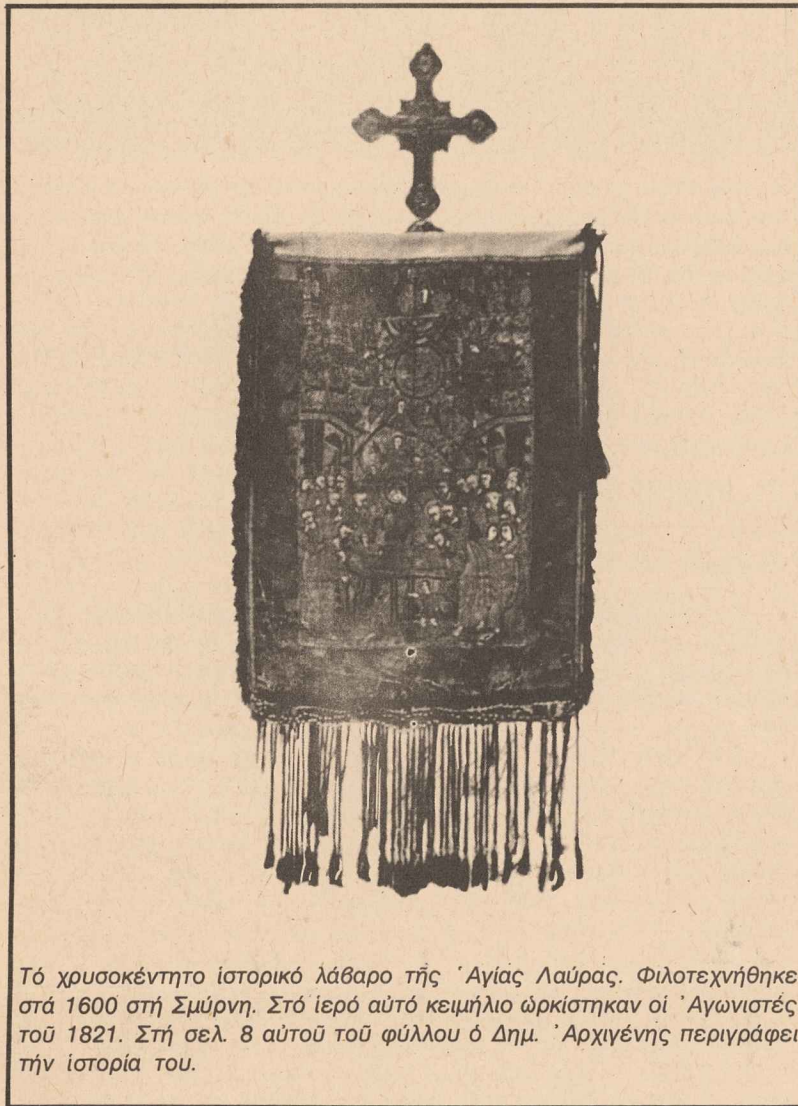
Φωνὴν τρόμου ἢ Ἑλλάδα σύρνει,
σύρνει καὶ ἔπειτα σιωπῇ
ὅμως κρότους μέσ στὴ Σμύρνη
ὅλ' ἡ νύχτα ἠχολογεῖ.

Τὸ κατόρθωμα τοῦ Παπανικολῆ πού ἔκαψε μέ μπουρλότο στὴν Ἑρεσσό τῆς Λέσβου τὸ τουρκικὸ δίκροτο τῶν 74 κανονιῶν, τὸ ἀκολουθεῖ ἡ συμφορὰ τοῦ Αἰβαλί. Τὴν πολιτεία αὐτὴ πού βρίσκεται στὶς Μικρασιατικὲς ἀκτές ἀντικρὺ στὴ Μυτιλήνη, τὴν κατοικοῦσαν τριάντα χιλιάδες Ἑλληνες. Εἶταν τότε φημισμένη ὄχι μονάχα γιὰ τὴν ὑλικὴ παρά καὶ τὴν πνευματικὴ εὐημερία της. Σ' αὐτὴ λειτουργοῦσε τὸ ξακουστὸ σ' ὅλο τὸν ἑλληνισμό σχολεῖό της, ἡ Ἀκαδημία καθὼς τὴν εἶχαν ὀνομάσει. Εἶχε ἐξαίρετο γιὰ κείνη τὴν ἐποχὴ ἐργαστήριον φυσικῆς, μουσεῖο, πλούσια βιβλιοθήκη, ἀκόμα καὶ τυπογραφεῖο. Τὴν πολιορκοῦν οἱ Τούρκοι κι ἀρχίζουν τὴ σφαγὴ. Προστρέχουν ὅμως τὰ Ψαριανά καράβια καὶ σώζουν τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς πολέμησαν τὸν δυνάστη ξηρὰ καὶ θάλασσα. Ὁ Ψαριανὸς πυρπολητὴς Νικόδημος στὰ «Ἀπομνημονεύματα Ναυμαχιῶν καὶ Ἐκστρατειῶν» ἀναφέρει πῶς ἓνας ἀπὸ τὸ πλήρωμα τοῦ πυρπολικοῦ τοῦ Παπανικολῆ, πού ἔκαψε τὸ δίκροτο στὴν Ἑρεσσό, εἶταν ἀπὸ τὰ Βουρλά τῆς Σμύρνης. Ὁ Π. Βουρλιώτης.

Ἐπειτα ἀπὸ τὸ κατόρθωμα τοῦ Κανάρη πού ἀνατίναξε στὶς 6 τοῦ Ἰουνίου 1822 στὴ Χίο τὴν τουρκικὴ ναυαρχίδα, ἀκαλούθησαν νέες σφαγές στὴ Σμύρνη. Τὸ «Spectateur Oriental», ἡ γαλλικὴ τότε ἐφημερίδα τῆς Σμύρνης, δημοσίεψε (16/28 Ἰουνίου 1822) ἀνταπόκριση ἀπὸ τὴ Χίο πού ἀνάμεσα σ' ἄλλα ἔλεγε: «Ὅταν τὸ ὑπέροχο καράβι τῶν 84 κανονιῶν ἀνατινάχθηκε ἡ ἔκρηξη στάθηκε τρομερὴ. Ἡ πολιτεία τῆς Χίου τὴν ἐνοίωσε ὡς ἀντάνταγμα ἀπὸ δυνατό σεισμό. Οἱ Τούρκοι πού κοίταζαν τὸ θέαμα ἀπὸ τὴν ξηρὰ, λές καὶ χτυπήθηκαν ἀπὸ ἀστροπελέκι. Οἱ πιότεροι πέσανε

(Ἡ συνέχεια στὴ σελ. 4)

Η Συμβολή τῶν Μικρασιατῶν στὸ 1821

Τὸ χρυσοκέντητο ἱστορικὸ λάβαρο τῆς Ἁγίας Λαύρας. Φιλοτεχνήθηκε στὰ 1600 σπὴ Σμύρνη. Στὸ ἱερὸ αὐτὸ κειμήλιο ὠρκίστηκαν οἱ Ἀγωνιστὲς τοῦ 1821. Στὴ σελ. 8 αὐτοῦ τοῦ φύλλου ὁ Δὴμ. Ἀρχιγένης περιγράφει τὴν ἱστορία του.

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν πρώτη σελίδα)

κατάχαμα οὐρλιάζοντας». Καί ἡ γαλλικὴ ἐφημερίδα προσθέτει πὼς ἡ λάμψη τῆς φωτιάς γίνθηκε φανερὴ ὥς τὴ Σμύρνη. Ἀρκετοὶ Σμύρνιοι καὶ ἄλλοι Μικρασιάτες, ἀπὸ ὧσους κατόρθωσαν νὰ φύγουν, σχημάτησαν τὴν Ἰωνικὴ Λεγεώνα. Πολεμήσαν κάτω ἀπὸ τὴ διαταγὴ τοῦ Νικηταρᾶ καὶ ξεχώρισαν γιὰ τὴν παλικαριά τους στὰ Δερβενάκια, στὴ μάχη ποὺ ἔκρινε τὸν ἀγῶνα τοῦ Εἰκοσιένα.

Στὶς 27 τοῦ Ἰοῦνη 1821 οἱ Μαυρομιχαλαῖοι γυρεῦουν νὰ διώξουν τὸν Δημήτρη Ὑψηλάντη, τὸν γενναῖο καὶ τίμιο αὐτὸν ἀγωνιστὴ ἀπὸ τὸ στρατόπεδο ποὺ πολιορκοῦσε τοὺς Τούρκους στὴν Τριπολιτσά. Τότε δυὸ ἀγωνιστὲς, ὁ Γιώργος Σπηλιόπουλος ἀπὸ τὴ Σμύρνη καὶ ὁ Σωτῆρης Παπαγιαννόπουλος ἀπὸ τὸ Βελεστινικὸ τῆς Γορτυνίας, ξεσηκώνουν τὸ στράτευμα φωνάζοντας:

« - Αὐτὸς ἦρθε νὰ σώσει τὴν πατρίδα καὶ οἱ κοτζαμπάσηδες τὸν διώχνουν. Θάνατος στοὺς τύραννους!»

Ὁργὴ λαοῦ, ὁργὴ θεοῦ. Οἱ κοτζαμπάσηδες ἀναγκάστηκαν ν' ἀλλάξουν γνώμη.

Στὶς δύσκολες ὥρες ποὺ τώρα ξαναζοῦμε ἄς ἔχει ἡ σκέψη μας ὁδηγὸ αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς στίχους τοῦ Παλαμᾶ:

Τοῦτο τὸ λόγο θὰ σᾶς πῶ
δὲν ἔχω ἄλλον κανένα
μεθύστε ἀπὸ τ' ἀθάνατο
κρασί τοῦ Εἰκοσιένα.

Τὸ σύνθημα «Ἐλευθερία ἢ θάνατος» γίνθηκε πράξη ζωῆς στὰ ὀχτῶ χρόνια ποὺ κράτησε ὁ ἀγῶνας. Σωστά ὁ Φωτάκος ὀνομάζει, στ' Ἀπομνημονεύματά του, τὸ Εἰκοσιένα «Θαῦμα τοῦ κόσμου». Ποτάμια χύθηκε τὸ αἷμα, γίνθηκαν ὅλα στάχτη, μὰ οἱ Ἕλληνες σπάσανε τὶς ἀλυσίδες τῆς σκλαβιάς. Ἡ λευτεριά δέ δίνεται δῶρο σὲ κανέναν, ἡ λευτεριά καταχτιέται «Θέλει ἀρετὴν καὶ τόλμην ἢ ἐλευθερία» καθὼς λέει ὁ Κάλβος σὲ μιά ἀπὸ τὶς ὠδὲς του.

Κι ἂς ἀκούσουμε ἀκόμα τὸν Μπαῖρον, ποὺ θυσιάσε τὴ ζωὴ του γιὰ τὴ λευτεριά τῆς Ἑλλάδας. Στὸ «Ντὸν Ζουάν» του μᾶς ἐδίνει παστρικά καὶ τίμια, τούτῃ ἐδῶ τὴ συμβουλὴ:

Ἀπὸ τοὺς ἄπιστους Φράγκους λευτεριά μὴ ζητᾶτε!
Ἐκεῖ ζοῦν ἡγεμόνες ποὺ πουλοῦν καὶ ἀγοράζουν.

Μέ δικό σας ντουφέκι καὶ σπαθὶ πολεμᾶτε!

Αὐτοῦ θᾶβρετ' ἐλπίδα καὶ ὅτι θέλει ἂς τάζουν.

Ζυγὸς Τούρκου, μέ Φράγκου πονηριά σάν ταιριάσουν,
τὴν ἀσπίδα, ὅσο νᾶναι δυνατὴ, θὰ τὴ σπάσουν.

Σάν Ἕλληνες ἂς σκεφτόμαστε, σάν Ἕλληνες ἂς ἀποφασίζουμε καὶ σάν Ἕλληνες ἂς πολιτευόμαστε. Εἴμαστε, καὶ τὸ δηλώνουμε αὐτὸ μέ τὸν πιὸ κατηγορηματικὸ τρόπο, φίλοι τῶν λαῶν τῆς Γῆς, ὅποιοι κι ἂν εἶναι, ὅπου κι ἂν εἶναι, ὅ,τι κι ἂν πιστεύουν, ὅποιο χρῶμα κι ἂν ἔχουν. Παρακολουθοῦμε μ' ἀγάπη καὶ τὶς τεχνικὲς καταχτήσεις τους καὶ τὶς πνευματικὲς ἐπιτεύξεις τους, γιατί πιστεύουμε, πὼς μόνο μέσα σὲ μιά τέτοια ἀτμόσφαιρα ἀλληλοκατανόησης μπορεῖ νὰ προκόψει τὸ μέγιστο ἀνθρώπινο ἀγαθὸ, ἡ εἰρήνη.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ δὲ δεχόμαστε καὶ οὔτε θὰ δεχτοῦμε ποτέ εἶναι οἱ κυβερνήσεις τους νὰ ἐπιζητοῦν νὰ λύσουν τὰ συμφέροντά τους σὲ βάρος τοῦ δικοῦ μας λαοῦ. Ὅλοι οἱ λαοί, μεγάλοι καὶ μικροί, ἔχουν τὰ ἴδια δικαιώματα πάνω στὸν πλανήτη μας. Ἀρνιόμαστε πὼς μποροῦν νὰ ὑπάρχουν λαοὶ παρίες καὶ λαοὶ προνομιοῦχοι. Ἄν ἀγαπᾶμε ὅλα τ' ἄλλα ἔθνη, πιότερο ὅμως ἀπὸ κάθε ἄλλη πατρίδα, ἀγαπᾶμε μιά τὴ δικιά μας πατρίδα τὴν Ἑλλάδα μας. Καὶ τὴν ἀγαπᾶμε μέ πάθος, μέ καημὸ καὶ λαχτάρ. Γι' αὐτὸ καὶ τιμοῦμε ὅλους ὧσους πέρασαν στὶς κλεισοῦρες καὶ τοὺς λόγγους, στοὺς κάμπους καὶ στὶς θάλασσές μας, γιὰ νᾶμαστε ἐλεῦθεροι ἐμεῖς. Ὅχι, τὸ Εἰκοσιένα δὲν πέθανε μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας καὶ οὔτε ποτέ θὰ πεθάνει.

Δ.Σ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΑΤΩ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ

Τὸ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ τῆς Ἑνώσεως «Κάτω Παναγίας Μικρᾶς Ἀσίας» ποὺ ἐξελέγη στὶς ἀρχαιρεσίες τῆς 23-10-80, ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς ἑξῆς:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Στρατὸς Παραδιάς

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Φιλάρετος Καζάνας

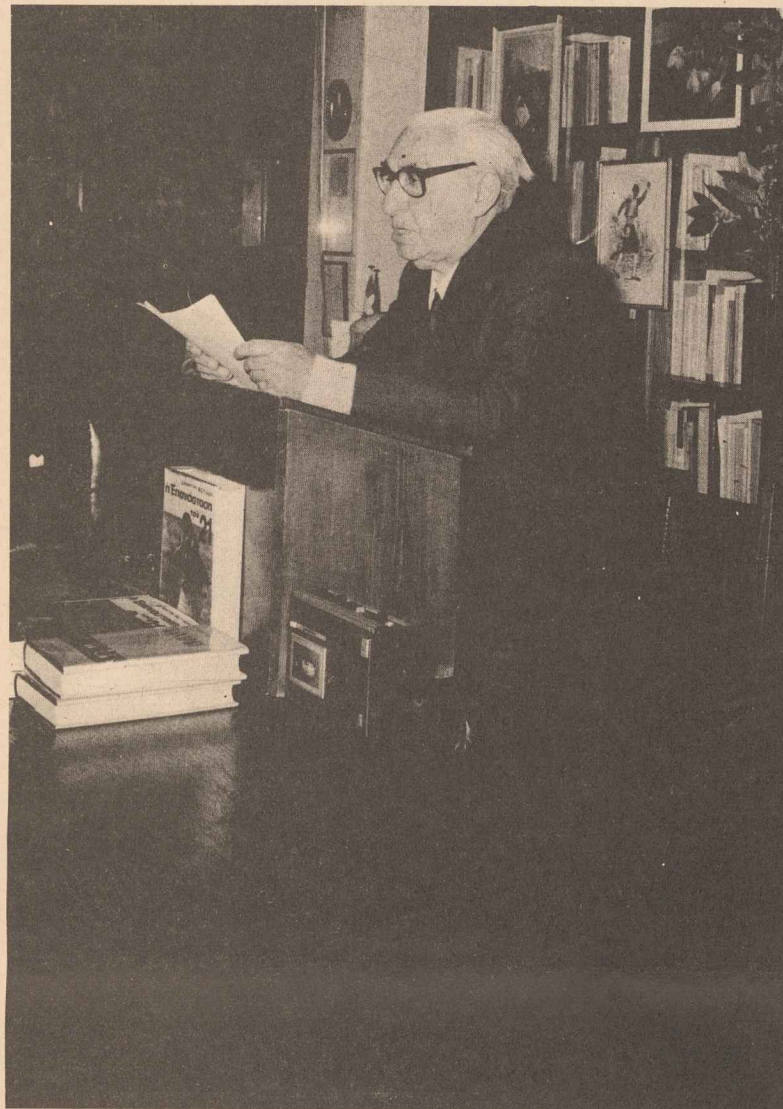
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ Μιχαὴλ Χαραλαμπίδης

ΤΑΜΙΑΣ Ἀντώνιος Πικριδᾶς

ΜΕΛΗ: Ἀνδρέας Ἀθανασιάδης, Ἀλεξάνδρα Γκιᾶλη, Ματθαῖος Καβαλλιώτης, Ἀγγελος Κλειδᾶς, Μαρία Μπαρδουνιώτου.

Τὸ νέο Συμβούλιο ποὺ στὴν πλειοψηφία του ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴ Νέα Γενιά τῶν Κάτω Παναγιούσηδων, ἀνέλαβε τὸ ἔργο του κάτω ἀπὸ δύσκολες συνθῆκες. Ζητᾶ τὴ βοήθεια καὶ τὴ συμπαράσταση ὧσων τῶν Πατριωτῶν, καὶ περισσότερο τῶν Νέων, γιὰ νὰ κρατήσει ἀσβηστη τὴ μνήμη τῆς Πατρίδας, τῶν ἡθῶν, ἐθίμων καὶ ἐνθυμίων τοῦ Χωριοῦ καὶ νὰ βοηθήσει στὴ γνωριμία καὶ τὴν ἀγάπη καὶ ὁμόνοια ὧσων τῶν Χωριανῶν μεταξύ μας. Τὸ Νέο Συμβούλιο καλεῖ στὴν προσπάθεια του αὐτὴ ὧσους ἀνεξάρτητα τοὺς Πατριώτες, γιατί τίποτε ἀπολύτως δὲν τὸ χωρίζει ἀπὸ κανένα.

Ἀπὸ τὴν ἐορτὴ τῆς Ἑθνικῆς μας Παλιγγενεσίας στὴν Ἑνωσὴ Σμυρναίων

Ὁ Συμπατριώτης μας Ἱστορικός, Δημήτρης Φωτιάδης στὸ θῆμα.

Ἡ Ἑνωσις Σμυρναίων γιόρτασε τὴν ἐπέτειο τῆς Ἑθνικῆς μας Ἑορτῆς, ἐξακολουθώντας τὴν Σμυρναϊκὴ παράδοση τοῦ Ἑορτασμοῦ τῆς Ἑθνικῆς Παλιγγενεσίας. Παρόλο ποὺ οἱ Μικρασιάτες διατελέσαν ὑπόδουλοι - στὰ Σχολεῖα, στὶς Ἐκκλησίες, στὰ Ἰδρύματα γιόρταζαν πάντοτε τὴν 25η Μαρτίου.

Ἐτσι καὶ φέτος στὶς 23 Μαρτίου στὴν Αἴθουσα μας Καρύτση 3 συγκεντρώθηκαν τὰ μέλη καὶ οἱ φίλοι μας καὶ ἀκουσαν τὴν ἐμπνευσμένη ὁμιλία τοῦ Μικρασιάτη Ἱστορικοῦ καὶ μέλους τῆς Ἑνώσεως Σμυρναίων, Δημήτρη Φωτιάδῃ, μέ θέμα «Ἡ Συμβολὴ τῶν Ἑλλήνων Μικρασιατῶν στὸ 1821».

Τὴν ὁμιλία προλόγισε ὁ Ἀντ/δρος τῆς Ἑνώσεως Στρατηγὸς κ. Μιχαὴλ Καλλιγέρης τονίζοντας τὸ πὼς διαπαιδαγωγήθηκε ἡ νεολαία τῆς Σμύρνης στὴν ὁποία ἐδιδάσκετο μέ περηφάνεια ἡ πνευματικὴ, ὑλικὴ καὶ σὲ αἷμα συμμετοχὴ τῶν Μικρασιατῶν.

Μετά τὴν ὁμιλία τοῦ Κου Φωτιάδῃ, ὁ Σμυρναῖος ποιητὴς καὶ ἡθοποιὸς Γιώργος Μετσόλης ἀπάγγειλε τὸ ποίημα «Ὁ Γέρο - Καπετάνιος» τοῦ Στρατήγη.

Ἡ ὠραία αὐτὴ συγκέντρωση ἐκλείσει μέ τὴ μαγνητοφωνημένη μουσικὴ ἐκτέλεση τοῦ τέλους τοῦ ὁρατορίου τοῦ Δημήτρη Φωτιάδῃ «Τὸ 1821» τὸ ὁποῖο ἔχει μελοποιήσει ὁ ἐπίσης Σμυρναῖος Καθηγητὴς τῆς μουσικῆς κ. Σ. Βενάρδος.

Ν.Γ.

Ὁ Ἀντ/δρος τῆς Ἑνώσεως, Στρατηγὸς κ. Μιχαὴλ Καλλιγέρης προλογίζει τὸν ἑορτασμό.

Τὰ μέλη καὶ οἱ φίλοι μας, στὴν κατὰμεση Αἴθουσα παρακολουθοῦν τὴν ἐμπνευσμένη ὁμιλία.

Ἄλλο ἓνα στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν ἐορτὴ.

Ιστορικά, ο πρώτος φιλόσοφος είναι ο 'Αναξίμανδρος. Έγραψε ένα σύγγραμμα στο οποίο έδωσε τόν τίτλο «Περί Φύσεως». Τό σύγγραμμα αυτό ήταν ένας νεωτερισμός της ανθρώπινης σκέψης και ο τίτλος του τόσο επιτυχημένος, ώστε όλοι οι μετέπειτα προσωκρατικοί φιλόσοφοι έδωσαν στο κύρια συγγράμματά τους τόν ίδιο τίτλο «Περί Φύσεως».

Απ' αυτό τό σύγγραμμά του έφθασε σέ μās μόνο μία φράση. Γιά τήν προσωπική ζωή και τό έργο του γνωρίζουμε λίγα πράγματα, τά όποια όμως υποβάλλουν σέ εξονυχιστική ανάλυση και αξιοποίηση. Ήταν ένας από τούς 'Ιωνες πού φοίτησαν στό Πανεπιστήμιο τής Μιλήτου και κατά 15 χρόνια νεώτερος του Θαλή, τόν όποιο και διαδέχθηκε στή διεύθυνση τής Σχολής. Στήν εποχή του είχαν ξεσπάσει στήν Μίλητο άγριες αντιθέσεις μεταξύ πλουσιών και φτωχών. Γιά τίς αντιθέσεις μάλιστα αυτές ο ποιητής Φωκυλίδης έγραψε, ότι σέ τέτοιες περιπτώσεις είναι καλύτερα ν' άνήκει κανείς οικονομικά στή μεσαία τάξη, ώστε ούτε νά διεκδικεί τήν περιουσία τών άλλων, όπως κάνουν οι φτωχοί, ούτε νά προκαλεί τήν αντίθεση και τήν επιθετικότητα τών άλλων, όπως συμβαίνει μέ τούς πλούσιους. Ώστόσο γι' αυτά τά έσωτερικά τής Μιλήτου δέν φαίνεται νά ενδιαφέρθηκε πολύ ο 'Αναξίμανδρος. Περισσότερο βάρος έδωσε στα έξωτερικά.

Έκαμε περιοδείες και γνώρισε τόν 'Ελληνισμό του Πόντου και σάν φλογερός πατριώτης ήγήθηκε τής ίδρυσης τής Μιλησιανής αποικίας 'Απολλώνιας στόν Πόντο. Ο 'Ελληνισμός του Πόντου είναι ιστορικά ο ίδιος ο 'Ελληνισμός τής 'Ιωνίας. Οι δύο ελληνικοί πληθυσμοί έμειναν στενά δεμένοι ως τήν εποχή τής τουρκοκρατίας, όποτε ατόνισαν οι δεσμοί τους, όπως συνέβη και μέ όλους τούς 'Ελληνες τών διαφόρων περιοχών, πού κατατεμαχίστηκαν από τόν Τούρκο κατακτητή. Οι Μικρασι-άτες του Πόντου διατήρησαν περισσότερο τό φρόνημα και τήν παράδοση τών 'Ελλήνων στόν αγώνα ενάντια στόν κατακτητή, ενώ οι Μικρασιάτες τών δυτικών παραλίων είχαν περισσότερες επαφές μέ τήν Δύση από τήν εποχή τής 'Αναγεννήσεως και διατήρησαν τά πρωτεία στο πνεύμα.

Ανθρώπος του πνεύματος και ανδρώμενος θαλασσοπόρος, ο 'Αναξί-μανδρος, έκαμε πολλές παρατηρήσεις και ανακαλύψεις στο χώρο τής 'Αστρονομίας, τών Μαθηματικών, τής Γεωγραφίας και τής Βιολογίας. Τελειοποίησε ήλιακά ώρολόγια, πίστευε ότι ή σελήνη είναι ετερόφωτο σώμα και δέχεται τό φώς από τόν ήλιο και ότι ή γή μένει μετέωρη στο διάστημα εξαιτίας τών έλκτικών δυνάμεών του. Μέ τό τελευταίο έγινε ο προάγγελος τής παγκόσμιας έλξης. Είπε ότι οι πλανήτες δημιουργήθηκαν από αρχικούς δακτύλιους, ρήση, ή όποια στάθηκε βάση τών θεωριών του Laplace και του Weizsacker γιά τή δημιουργία του ήλιακού μας συστήμα-τος. Μέτρησε επίσης τίς αποστάσεις του ήλιου και τής σελήνης. Τά αποτελέσματα αυτών τών μετρήσεων δέν είναι σωστά, όμως οι εργασίες του αυτές δημιούργησαν τόν κλάδο τής Μαθηματικής 'Αστρονομίας. Από πληροφορίες πού μās δίνει ο Θέωνας ο Συμριναίος συμπεραίνουμε, ότι ο 'Αναξίμανδρος πρέσβευε τό ήλιοκεντρικό σύστημα, πού ίσως νά μίν τό υποστήριξε ανοικτά από φόβο μήπως καταδικαστεί γιά ασέβεια.

Σύνταξε τόν πρώτο γεωγραφικό χάρτη τής τότε γνωστής οικουμένης. Σήμερα ένας γεωγραφικός χάρτης είναι κάτι πολύ άπλό. Έκεινη όμως τήν εποχή ή ιδέα τής σύνταξης ενός χάρτη ήταν επαναστατική, παράλ-ληλη μέ τήν εφεύρεση π.χ. τής τηλεόρασεως τής εποχής μας. Τόση έντύπωση είχε κάμει αυτή ή εφεύρεση, ώστε ο Σύριος Φερεκίδης χρησιμοποίησε αυτή τή σύλληψη στόν μύθο του γιά τούς γάμους του Δία μέ τήν Χθονίη. Σύμφωνα μέ τόν μύθο αυτό, ή αρχή τής ζωής (Ζεύς) και ή ύλη (ή Χθονίη) τελούν τούς γάμους τους. Ο γαμπρός δωρίζει στή νύφη ένα ώραίο και μεγάλο πέπλο, πού πάνω του είχε σχεδιάσει τό χάρτη τής γής. Η σύλληψη ακόμη αυτή είχε μεγάλη επίδραση στόν 'Εκαταίο τόν Μιλήσιο ο όποιος εξέλιχθηκε σέ μεγάλο γεωγράφο και έθνογράφο τής εποχής του και ένέπνεε τόν σεβασμό ακόμη και του βασιλέα τών Περσών.

Υπάρχουν ένδειξεις, ότι ο 'Αναξίμανδρος έγραψε βιβλίο γεωμετρίας μέ σημαντική συμβολή στόν μαθηματικό αυτό κλάδο. Είπε ακόμη, ότι οι βροχές δημιουργούνται από τήν συμπύκνωση τών υδρατμών τής ατμο-σφαίρας, και οι ύδρατμοί σιγαιμένοι μέ τήν επίδραση του ήλιου στήν επιφάνεια τών νερών. Οι άστραπές και οι βροντές δημιουργούνται από τήν σύγκρουση τών νεφών και ότι ή πρώτη ζωή παρουσιάστηκε στο ύγρό περιβάλλον. Γενικά διατύπωνε τίς βάσεις τής βιολογικής θεωρίας γιά τήν γένεση και εξέλιξη τών ειδών.

Ο πίο σπουδαίος όμως λόγος τής φήμης του 'Αναξίμανδρου είναι ή συμβολή του στή φιλοσοφία. Όπως ο προκάτοχός του, ο Θαλής, έτσι και αυτός πίστευε ότι μπορούμε νά έρμηνεύσουμε τόν κόσμο ξεκινώντας από

μία αρχή. Σ' αυτό τόν δρόμο βαδίζει και ή σημερινή φυσική πού έχει σάν στόχο τήν ανακάλυψη μιάς θεμελιακής αρχής, δηλ. ενός κοσμικού νόμου, από τόν όποιο θά έρμηνεύεται ο κόσμος. Ο 'Αναξίμανδρος δέν θεώρησε σάν πρωταρχικό κοσμικό παράγοντα τό νερό, όπως ο Θαλής, αλλά κάτι άλλο πού ονόμασε «άπειρο». Μέ τήν σύλληψη αυτή του 'Αναξίμανδρου ασχολήθηκαν κορυφαίοι φιλόσοφοι, έγιναν πολλές συζη-τήσεις και γράφτηκαν πολλά. Απ' όλες τίς συμπαντικές αρχές πού πρότειναν διάφοροι φιλόσοφοι, τό άπειρο του 'Αναξίμανδρου συγκεντρών-νει τίς περισσότερες απαιτήσεις πού έχουμε από μία τέτοια αρχή. Συνιστά και κυβερνά τά πάντα, είναι άπεριόριστο (στό χώρο και στο χρόνο), ποιοτικά άπροσδιόριστο, άνυπόστατο. Απ' αυτό προέρχονται όλα και σ' αυτό καταλήγουν όλα μέ τόν θάνατό τους. Οι κόσμοι άποκρίνονται από τό άπειρο και όταν φθείρονται επιστρέφουν σ' αυτό μέ τήν δική και τήν τίσι. Έτσι τό άθάνατο κι' άνώλεθρο άπειρο του 'Αναξίμανδρου είναι κάτι περισσότερο από ολοκληρη τήν ύλη και τήν ενέργεια του σύμπαντος, από τήν κοσμική δικαιοσύνη και από τούς νόμους τής έλξης, τής άπωσης, τής σύγκρουσης και τής άρμονικής ισορροπίας τών αντιθέτων. Όλα αυτά τά προϊόντα τής πνευματικής αφαίρεσης βγαίνουν κυρίως από τήν μοναδική φράση του βιβλίου του 'Αναξίμανδρου πού έφθασε σέ μās. Η φράση αυτή είναι τόσο σπουδαία και περιεκτική, πού γιά νά τήν αναλύσουν έγραψαν όλόκληρα βιβλία, και αυτή είναι πού δικαία άπονέμει στόν 'Αναξίμανδρο τόν χαρακτηρισμό του πρώτου και ταυτόχρονα του μεγάλου φιλοσόφου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΙΟΝΤΖΗΣ

«ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ»

Πρό ήμερών διάβασα τυχαία τή «Μικρασιατική Ήχώ». Μέ έντυπωσί-ασε, μέ γύρισε πίσω εις τήν τρομερή εποχή του 1922-23 και σ' ένα προσφυγοκόριτσο, τήν 'Ελένη Σταμπούλου, 'Ηρωίδα γιά κείνη τήν εποχή. Σημειώνω

Αποσπάσθηκα από τή μητέρα μου μεγάλο παιδί, μέ τή φροντίδα τής 'Ελένης, πήρα τό όνομα ενός φιλανθρώπου, ο όποιος μέ φρόντιζε από μωρό, κατοικώ σήμερα στο Νέο Κόσμο, έχω δική μου οικογένεια και παιδιά. Δέν μου επιτρέπεται νά άποκαλύψω τό όνομά μου.

Είμαι προσφυγόπαιδο του 1922. Νήπιο τότε - τό 1923 - βρέθηκα στόν πολύ πρόχειρο καταυλισμό στού Συγγρού μέ τή μητέρα μου Φωτεινή, τό Μάιο του 1923. Η μητέρα μου ήταν από τόν Μπουρνόβα, ο πατέρας μου έμεινε αιχμάλωτος και χάθηκε. Μεγάλωσα μέσα στήν κακομοιριά, τόν καυτερό ήλιο, χωρίς νερό.... Όταν άρχισα νά καταλαβαίνω, ακόμη και μεγάλη, άκουγα τή μητέρα μου νά μιλά γιά τήν 'Ελένη, ότι σ' αυτή χρωστούμε πολλά έμεις οι προσφυγογόνες του καταυλισμού.

Ήταν μία κοπελίτσα του Παρθεναγωγείου τής 'Αναξαγορείου του Βουρλά. Τή φώναζαν «δασκαλίτσα», άργότερα 'Ελένη Σταμπούλου. Από τήν πρώτη στιγμή άρχισε νά τρέχει γιά τά παιδιά και τούς γέρούς χωρίς νά φροντίζει τόν εαυτό της, πέθανε εις τόν αγώνα αυτό 34 έτών. Στήν κηδεία της όλα τά σχολεία του Συνοικισμού τής Καισαριανής κατέθεσαν στέφανα, ο Διευθυντής του 2ου Σχολείου κ. Γεώργιος Πέρος και ή κυρία Ράμου έκ μέρους του Πατριωτικού 'Ιδρύματος. Όλοι μίλησαν γιά τό έργο της.

Σημειώνω ακόμη ότι αυτή ξεσκέπασε τό τύφλωμα 14 παιδιών εις τά 'Ιατρεία του Κράτους μέ υπεύθυνο τό γιατρό Γ....., αυτή ανέλαβε τήν περιθαλψη τους και τήν προστασία τών παιδιών, γιατί τό 1930 ή δραστηριότητα της είχε ξεπεράσει τά όρια του Συνοικισμού, έγινε μέλος μιάς 'Επιτροπής (Κεντρικής) τών 'Αθηνών μέ ύψηλές κυρίες μέ Πρόε-δρο τόν κύριο Βράζα έκ μέρους του Δήμου 'Αθηναίων. Ήταν πλέον υπεύθυνη γιά όλο τόν ανατολικό τομέα τών 'Αθηνών.

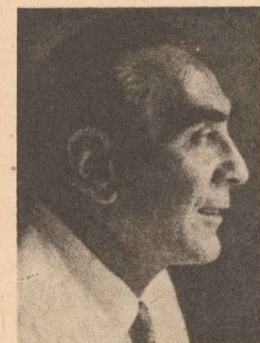
Αυτά γιά τήν 'Ιστορία και γιά Μνημόσυνο. Παρακαλώ δεχεΐτε εις Μνήμην τής 'Ελένης Σταμπούλου τή μικρή μου προσφορά 1.500 δρχ. μέ τήν παράκληση όπως τό καταχωρίσετε εις τήν «Ήχώ» μέ τό δικός σας τρόπο τουτο μου τό μικρό σημείωμα πού παρουσιάζει τό μεγάλο άνάστημα μιάς προσφυγοπούλας και ενός άνθρώπιππτη.

Εύχαριστώ. Ένα νήπιο του 1922
Β. Γρ. (24/1/81)

ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ ΕΔΩΡΗΘΗ

ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΙΔΡΥΤΟΥ ΤΗΣ

Ο άείμνηστος ιδρυτής τής 'Α-νωτέρας Σχολής 'Ηλεκτρονικών καθηγητής Μ. 'Αναστασιάδης.

Από τό Περιοδικό «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ» του 'Ιανουαρίου άναδημοσιεύουμε τό άρθρο γιά τόν άείμνηστο Πρόεδρό μας Μιχάλη 'Αναστασιάδη και γιά τήν πρόσφατη δωρεά στο 'Ελληνικό κράτος τής Κας Αικατερίνης 'Αναστασιάδη.

Η άνωτέρα και ή άνωτάτη τεχνική παιδεία τής χώρας μας ευτύχησε ν' άποκτήση πρόσφατα ένα ακόμη εξάireτο μορφωτικό ίδρυμα: τήν 'Ανωτέρα Σχολή 'Ηλεκτρονικών 'Αναστασιάδου, πού δωρήθηκε στο κράτος από τήν ιδιοκτήτριά της κ. Αικατερίνη 'Αναστασιάδου, χήρα του ιδρυτού της.

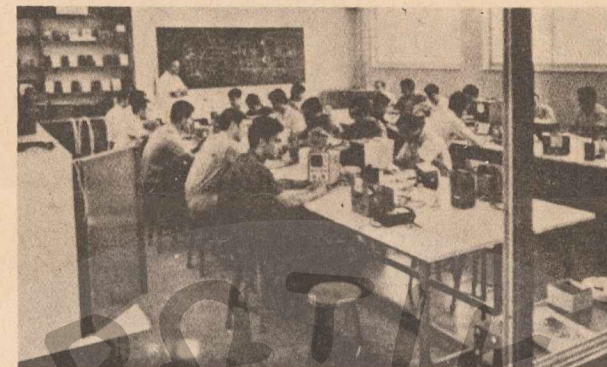
Η δωρήτρια, διακεκριμένη διδάκτωρ χημικός, άλλοτε βοηθός του σοφού καθηγητού τής Χημείας Κ. Ζέγγελη, και συνεργάτις του συζύγου της καθηγητού Μιχαήλ 'Αθ. 'Αναστασιάδη, κατά τήν μακρά υπέρ της παιδείας δραστηριότητά του, είχε ιδιαίτερα άφοσιωθή και έργασθί μαζί του γιά τήν δρσί και τήν άνάδειξι της σχολής του αυτής. Η δωρεά της άπετέλεσε τήν ύλοποίησι τών παλαιότερων σκέψεων και προθέσεων εκείνου και τής ιδίας, ώστε υπό τήν φροντίδα πλέον του κράτους νά συνεχισχί και στο μέλλον τήν σημαντική μορφωτική άποστολή της.

Ο άείμνηστος Μ. 'Αναστασιάδης σπούδασε αρχικά χημεία και έλαβε τό δίπλωμά του από τό Πανεπιστήμιο 'Αθηνών τό 1926. Αμέσως κατόπιν, επί μακρό διάστημα, συμπλήρωσε τίς σπουδές του σε ειδικές πανεπιστη-μιακές σχολές τής Γαλλίας και τής 'Αγγλίας, άφιερωθείς άποκλειστικά στόν νέο κλάδο τής ηλεκτρονικής φυσικής, ειδικότητα γνωστή τότε μέ τόν όρο ραδιοηλεκτρολογία. Μετά τήν έπιστροφή του στήν 'Ελλάδα, διετέλεσε βοηθός, έπιμελητής και ύφηγητής διαδοχικά του μεγάλου φυσικού καθηγητού Γ. 'Αθανασιάδη, εξέλέγη δέ τό 1939 έπικουρικός και τό 1959 έκτακτος καθηγητής του Πανεπιστημίου 'Αθηνών. Τό 1960 κατέλαβε τήν έδρα τής 'Ηλεκτρονικής Φυσικής ως τακτικός καθηγητής και είναι ο πρώτος πού διδάξε έκτοτε τό μάθημα αυτό στο Πανεπιστήμιό μας. Γιά τήν 'Ελλάδα δικαίως θεωρείται ο θεμελιωτής τής σπουδαίας γιά τήν σύγχρονη τεχνολογία έπιστημονικής αυτής ειδικότητας, τήν όποία πολυτρόπως άνέδειξε μέ τό όγκώδες έρευνητικό του έργο και τήν διδακτική του προσφορά. Τό 1946 ίδρυσε στο Πανεπιστήμιο, γιά τούς πτυχιούχους φυσικούς, τόν κύκλο τών άνωτέρων μεταπτυχιακών σπουδών ραδιοηλεκτρολογίας και τό 1947 τήν ιδική του, ιδιωτική, Ραδιοτεχνικήν Σχολήν, πού ύπήρξε ή πρώτη του κλάδου και ευδοκίμησε ταχύτατα, άναγνωρισμένη παρά του κράτους υπό τόν τίτλο 'Ανωτέρα Σχολή 'Ηλεκτρονικών.

Οι νέοι πού φοίτησαν σ' αυτήν, κατά τά 33 χρόνια τής σταδιοδρομίας της, πλησιάζουν συνολικά τίς 20.000 και οι διπλωματούχοι της, κάτοχοι άρίστης θεωρητικής κατάρτισεως και εξαίρετικής έργαστηριακής έμπει-ρίας, στελεχώνουν από έτών στήν χώρα μας τά τηλεπικοινωνιακά δίκτυα, τήν ραδιοφωνία, τήν τηλεόρασι, τήν πολιτική άεροπορία και τούς σχετικούς κλάδους τών ένόνηλων μας δυνάμεων. Επίσης ύπηρετούν στα έρευνητικά ιδρύματα, στο ναυτικό και σε πολλές βιομηχανίες, παρέχον-τας τίς ύπηρεσίες τους γιά τήν έφαρμογή χρησίμων ηλεκτρονικών μεθόδων και συσκευών. Οι διπλωματούχοι, εξερχόμενοι τής Σχολής, δικαιούνται άμέσως άδείας ραδιοηλεκτρολόγου β' και, μετά έπιτυχή άσκησι του επαγγέλματος επί μία 5ετία, άδείας ραδιοηλεκτρολόγου α', δηλαδή άποκτούν ίσοτιμία προς τούς ηλεκτρονικούς φυσικούς του Πανεπιστημίου και τούς ηλεκτρολόγους μηχανολόγους του Πολυτε-χνείου.

Η Σχολή στεγάζεται σε δύο ιδιόκτητα κτίρια επί της όδου Μεθώνης 8 και 10, μέ πολλές αίθουσες διδασκαλίας και μεγάλα έργαστήρια πλουσιώτατα εξοπλισμένα, μέ όλα τά άπαιτούμενα σύγχρονα όργανα και συσκευές, ώστε οι σπουδαστά νά συμπληρώνουν σ' αυτά, μέ πλήρη έφαρμογή στήν πράξι, τίς διδασκόμενες θεωρητικές γνώσεις. Τά κτίρια αυτά, πού ή συνολική έκτασι τών όρόφων τους άθροίζεται σε 1.000 τ.μ.

περίπου, τά γραφεία, οι έπιπλώσεις, ο άλλος εξοπλισμός, τά όργανα και οι συσκευές τών έργαστηρίων, ή βιβλιοθήκη κ.λ. άπετέλεσαν τό σύνολο τής μεγάλης δωρεάς τής κ. 'Αναστασιάδου προς τό κράτος, πού άποτιμήθηκε σε ύψος 47 εκατομμυρίων δραχμών. Έκ τών δωρηθέντων, πολλά ύπολογίστηκαν μέ τιμές κτήσεως, ενώ ή σημερινή τους άξία είναι κατά πολύ μεγαλύτερη και, κατά συνέπεια, και τό σύνολο τής δωρεάς άντιπροσωπεύει ποσόν πολύ άνώτερο τών 47.000.000 δρχ.

Αίθουσα διδα-σκαλίας πού πλαισιώνεται από μεγάλα έργαστήρια πλουσιώτατα εξοπλισμένα.

Τά κτίρια όπου είναι έγκατε-στημένη ή Σχολή επί της όδου Μεθώνης.

Η 'Ανωτέρα Σχολή 'Ηλεκτρονικών 'Αναστασιάδου, έπανδρωμένη μέ πολυάριθμο πάντοτε διδακτικό προσωπικό έκ τών καλλιτέρων ειδικών έπιστημόνων, σταδιοδρόμησε κάτω από τό άγρυπνο ενδιαφέρον και τήν προσωπική επίσης διδασκαλία του ιδρυτού της, μέχρι τής ήμέρας του πρό διετίας αϊφνιδίου θανάτου του. Ας έλλίσουμε πώς και κάτω από τήν έπιβλεψι του κράτους, ως δημοσία πλέον σχολή, θά συνεχισχί τήν σπουδαία μορφωτική άποστολή της, συνεχίζοντας τήν έφαρμογή τών οργανωτικών συστημάτων και τών διδακτικών προγραμμάτων, τά όποια μέ τόση έπιτυχία και άπόδοσι έθέσπισε ο δημιουργός της.

Ι.Δ.Κ.

ΤΟ ΛΑΒΑΡΟ ΤΟΥ 1821 ΤΟ ΚΕΝΤΗΣΑΝ ΣΜΥΡΝΙΟΚΟΡΙΤΣΑ ΤΟΥ Δρα ΔΗΜ. Ι. ΑΡΧΙΓΕΝΗ (Σμυρναίου)

Στά τέλη του 16ου αιώνα, ή Μονή της "Αγίας Λαύρας άρχιζε νά ακμάζει, χάρη στό δραστήριο "Ηγούμενο συμβούλιό της, πού περιόδευε ανά τή Μικρά "Ασία, Θράκη και Ρουμανία, όπου άνθοϋσε ό "Ελληνισμός, μέ σκοπό τή συλλογή δωρεών και προσφορών γιά ένίσχυση και πλουτισμό της Μονής. Σέ μιά περιόδεΐα του, πού είχε κάνει τό "Ηγουμενοσυμβούλιο, είχε σταθμεύσει στή Σμύρνη, όπου οι πλούσιοι Σμυρναίοι προθυμοποιήθηκαν νά προσφέρουν στή Μονή ένα αρκετά σοβάρη χρηματικό ποσό, καθώς και άλλες δωρεές γιά τίς ανάγκες της. "Όταν δέ τά κορίτσια της Σμύρνης έμαθαν τό σκοπό του έρχομού τών Καλογήρων, θέλησαν και αυτά νά προσφέρουν κάτι, καμωμένο μέ τό δικό τους κόπο, αλλά και μέ αγάπη, στή χάρη της Μητέρας του Χριστού. Χρυσοχέρεις κεντήστρες νά κάνουν ένα άντάξιο χειροτέχνημα, τήν εικόνα της "Κοιμήσεως της Θεοτόκου» κεντημένο μέ τέχνη, ένα τάμα στήν όμώνυμη εκκλησία της "Αγίας Λαύρας.

Μία κοπέλλα ειδική κεντήστρα, πού τήν έλεγαν «Χρυσώ» ανέλαβε τήν όλη ευθύνη, και όκτώ κορίτσια προσφέρθηκαν γιά νά δουλέψουν μαζί·και νά τή βοηθήσουν και έτσι γίνηκαν όλες έννιά κεντήστρες, όπως έπρεπε. "Ένας πάλι, αιοιογράφος τούς σχεδίασε επάνω σέ ένα γερό μετάξινο ύφασμα τετράγωνο, τήν πολύτιμη εικόνα και τότε άρχισε πιά ή άριστοτεχνική βελονιά στό σπίτι της επιδέξιας κεντήστρας.

Προτού ν' άρχίσουν τό κέντημα τά κορίτσια άναβαν τό καντήλι στό εικονοστάσι και έκαναν τό σταυρό τους. Καί, καθώς κεντούσαν, έλεγαν προσευχές και έψελναν σιγά τροπάρια. Στο τέλος δέ του κάθε κεντήματος, θύμιζαν τό ιερό αυτό εργόχειρο. Κάθε κορίτσι είχε αναλάβει νά κεντά και ένα τμήμα της εικόνας πού ήταν και δύσκολη, γιατί περιλάμβανε 50 σχεδόν πρόσωπα άγιων και άγγέλων. "Ένα σφικτό κέντημα μέ κλωστή στριμένη μέ μάλαμα και άσχημ. Τό ιερό αυτό εργόχειρο τό προσκόλλησαν άπάνω σέ ένα εκλεκτό ύφασμα κλαδωτό, δαμάσκο χρώμα, βαθύ πορφυρό. "Υστερα τό φωτοστέφανο της Κοιμούμενης Παναγίας τό στόλισαν μέ μαργαριτάρια γιά νά ξεχωρίζει. Μαργαριτάρια έβαλαν και σέ όλο τό μάκρος στά άνω πλάγια της εικόνας καθώς και μεγάλα τέτοια μαργαριτάρια στά χρυσομέταξα κρόσια πού κρέμονταν στό κάτω μέρος της εικόνας. Κ' έτσι έγινε ένα άριστοϋργήμα. Τά μαργαριτάρια αυτά, πού ήταν τρύπια σάν χάντρες, τά δώριαν τά ίδια τά κορίτσια, οι κεντήστρες πού ήταν από άρχοντόσπιτα. Τά έβγαλαν από τίς χτένες τών μαλλιών τους και από τά μεταξωτά κρδόνια, πού μέ αυτά μαζί έπλεκαν τίς μακριές κοτσίδες τους, πού τύλιγαν σάν στεφάνι γύρω από τό κεφάλι, είτε σάν σαλιγκάκι, σκεπάζοντας έτσι τό κάθε αύτί τους.

"Η προσεκτική αύτή βελονοδουλειά, μέ τέχνη και γούστο, βάσταξε τρείς μήνες. Και τότε παράγγειλαν ένα κοντάρι μέ ώραιο πλουμιστό χρυσό σταυρό στήν κορφή. Κρέμασαν άπάνω τήν κεντητή θαυμάσια εικόνα και έγινε ένα μεγαλόπρεπο και πολύτιμο λάβαρο, μήκος 1μ.20 και πλάτος 0,95. Τό θύμισαν και τό άσπάστηκαν όλα τά κορίτσια και παρακάλεσαν τήν Παναγιά νά τούς δίνει ύγεία και νά τούς χαρίσει μιάν καλή τύχη. Κ' ύστερα πιά, τό πήγανε στήν εκκλησιά όπου ό ιερέας τίς ευλόγησε και τίς συνεχαίρηκε γιά τή θρησ:ευτική τους άφοσίωση. Μά, όπως συνηθίζταν τότε, πού και τώρα ακόμα συνηθίζεται, κάθε καινούριο-οδουλεμένη εικόνα έπρεπε νά πομείνι στο ιερό επί 40 μέρες νά ακούει τή λειτουργία. Τοποθέτησαν, λοιπόν, τό λάβαρο μέσ' στό ιερό της εκκλησιάς· και στό άναμεταξύ αυτό εΐδοποίησαν στό Μοναστήρι της "Αγίας Λαύρας, νά στείλουν καλογέρους νά πάρουν τό τάμα. "Όπως και έγινε. Σέ επίσημη τελετή δόθηκε στους καλογέρους τό άριστουργηματικό λάβαρο, πού αύτοί τό μετέφεραν στό Μοναστήρι.

"Ο "Ηγούμενος της "Αγίας Λαύρας, μόλις τό είδε, θαύμασε τήν τέχνη του και τό πλούσιο στόλισμα και τό τοποθέτησε σάν παραπέτασμα στήν "Ωραιά Πύλη του ιερού γιά νά τό βλέπουν καλλίτερα οι εκκλησιαζόμενοι. Στην θέση λοιπόν αυτή κρεμαστό, έπρεπε, κατά τήν τέλεση της λειτουργίας, νά σέρνεται στά πλάγια, ώστε νά άνοίγει και νά κλείνει τό άπάνω μισό μέρος της "Ωραίας Πύλης. Κ' έτσι, μέ τόν καιρό, έπαθε όρισμένες βλάβες τό άριστουργηματικό αυτό κέντημα.

Πέρασαν χρόνια από τότε πού είχε έρθει τό λάβαρο στό Μοναστήρι. Και τό 1736, ό "Ηγούμενος Χρύσανθος, βλέποντας πώς τό ιερό αυτό άριστοϋργημα είχε πολλοφθαρή, σκέφθηκε νά τό στείλει στή Σμύρνη νά του έπισκευάσουν τίς φθορές. Γιατί μόνο εκεί μπορούσε νά γίνει αύτό, ειδάλλως θά καταντούσε άχρηστο. "Επιφόρτισε λοιπόν τόν καλόγερο Νεόφυτο νά τό πάρει και νά ταξιδέψει.

"Ο Νεόφυτος έφτασε στή Σμύρνη μέ τό λάβαρο και πήγε κατευθείαν στή Μητρόπολη. Μητροπολίτης Σμύρνης τότε ήταν ό δραστήριος Νεόφυτος (συνώνυμος μέ τόν καλόγερο), πού παρέλαβε τό λάβαρο και τό παρέδωσε σέ μιά ήλικιωμένη έμπειρη κεντήστρα νά αναλάβει νά τό έπισκευάσει.

"Η εύλαβήδισσα γριά, σάν είδε τό λάβαρο έτσι φθαρμένο τό άσπάστηκε και δάκρυσε, γιατί ήταν ή ίδια πού είχε αναλάβει τότε τήν ευθύνη νά κεντηθί. Μάζεψε λοιπόν, πάλι κορίτσια, χρυσοχέρεις κεντήστρες, πού όχι μόνο τό διόρθωσαν, αλλά τό έκαναν και πιό ώραιο από πρίν. Καί τότε ό καλόγερος, εύχαριστημένος, τό πήρε, εύλογώντας τίς πολιτισμένες και χρυσοχέρεις αυτές Σμυρνιές. Καί, όταν τό έφερε στήν "Αγία Λαύρα, ό "Ηγούμενος Χρύσανθος τό τοποθέτησε πάλι στήν "Ωραιά Πύλη, και μέ έπιστολή εύχαρίστησε τόν Μητροπολίτη Σμύρνης.

Αυτό είναι τό Λάβαρο, πού στό 1821, ό "Ηγούμενος της "Αγίας Λαύρας τό θεώρησε πώς ή εμφάνισή του θά ένθουσίαζε τούς επαναστάτες. Κ' έτσι, τό έβγαλε από τήν "Ωραιά Πύλη και κρεμασμένο σέ κοντάρι, τό έδωσε στον Μητροπολίτη Παλαιών Πατρών Γερμανό. "Ο δέ Γερμανός, κρατώντας τό λάβαρο αύτό από τό άριστερό χέρι και τόν Σταυρό από τό δεξι, κάλεσε στον "Αγώνα τό δούλο "Εθνος και βροντοφώνησε «ΕΛΕΥ-ΘΕΡΙΑ Η ΘΑΝΑΤΟΣ, άδελφοί».

Αύτά λέει ό θυρύλος και ή ιστορία.

Νέα Σμύρνη 27 Αύγουστου 1972.

Πενήντα χρόνια μετά τήν καταστροφή της κοσμοπολίτικης "Ιωνικής Σμύρνης.

ΑΝΑΘΥΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ Ν. ΑΡΩΝΗ

(Συνέχεια από τή σελ. 3)

Είχα μαζί μου 400 δραχμές, πού μέ άρκοϋσαν γιά 3 μήνες, συντήρηση και Πανεπιστήμιο. "Όμως, πρόβλημα ήταν πώς θά συνέχιζα τίς σπουδές μου.

Εϋτυχώς, από τό τέλος του 1914, τό Πανεπιστήμιο είχε όργανώσει συσσίτιο γιά τούς άπορους φοιτητές και, κοντά σ' αυτούς, καταφέραμε νά κωλύσουμε κι' έμείς, οι άποκλεισμένοι από τίς Πατρίδες μας Μικρασιάτες Φοιτητές.

Τό συσσίτιο, μεσημέρι μαγειρεμένο, βράδι ξηροφαγία, λειτουργούσε στή μεγάλη αίθουσα του «"Ιπποκράτη», άριστερή πτέρυγα του Πανεπιστήμιου κι' έπρεπε, πρίν φάμε, νά τραγουδήσουμε, όλοι μαζί, τό βασιλικό θούριο «Του άητού ό γιός».

Μιά μέρα εγώ δέν τραγουδούσα. "Ερχεται ό Πρύτανις, ό μακαρίτης ό Σκούφος, μεγάλος παλατιανός, πού παράτεκε προσωπικά στό συσσίτιο και μου λέει: «εσύ γιατί δέν τραγουδάς;» - «πονάει ό λαιμός μου του άποκριθήκα». «Πάρε του τή φασουλάδα, - έπρόσταξε τόν έπιμελητή - τό λάδι θά του κάψει τό λαρύγγι!»· και κράτησε σημείωση.

Τό βράδι, πού πήγα στό συσσίτιο, σβυσμένο τ' όνομά μου. "Απόμεινα νηστικός. Τί νάκανα; "Επρεπε νά βρώ δουλιά. Τράβηξα στού Κίμωνα Μιχαηλίδη, λογοτέχνη, εκδόττ των "Παναθήναιων», μακρινού φίλου μου από τή γενιά της μητέρας μου.

Του είπα τά δυσάρεστα κι' αύτός μέ παίρνει από τό χέρι και μέ πηγαίνει στό Βλάση Γαβριηλίδη, τό Διευθυντή της «"Ακρόπολης» της έφημερίδας.

-«Σου φέρνω - του είπε - έναν άνηψιό μου Σμυρνιό, φοιτητή της Φιλολογίας, πού είναι άποκλεισμένος από τήν οικογένειά του, τώρα μέ τόν πόλεμο κι' έχει ανάγκη νά έργαστεί, γιά νά μπορέσει νά συνεχίσει τίς σπουδές του. Πιστεύω πώς θά σοϋ είναι χρήσιμος».

"Ο Γαβριηλίδης, σάν μεγάλος δάσκαλος της δημοσιογραφίας πού ήτανε, συνηθιζε νά δίνει ευκαιρίες σέ καλοσυστημένους νέους, φοιτητές τό περισσότερο, νά δοκιμάζουν τίς ικανότητές τους στήν πένα, μ' ένα πολύ μικρό μισθό, έννοείται!

"Ολόρθος, μπροστά στό γραφείο του, μεγαλόπρεπος μέ τίς μουστάκε του και τά χοντρά γυαλιά του, μέ περιεργάστηκε, από πάνω έως κάτω και μέ ρωτά:

- «Μπορείτε, κύριε, σάν "Ανατολίτης πού είσαστε, νά μου γράψετε, σέ συνέχειες, ένα ρομάντσο, όπου κάποιο χανουμάκι έρωτεύεται, νά πούμε, ένα Σεβντικαλή παληκαρά, πού τόν κυνηγάνε γιά φόνο κάποιου μπέη, άν θέλετε, και τό χανουμάκι, γιά χάρη του, βαφτίζεται κρυφά χριστιανή και λοιπά και λοιπά;»...

- «"Οχι» του λέω.

- «Τότε, ένα μυθιστόρημα ληστείας - επιμένει - μέ ήρωα τόν Τσακιτζή;

- «Ούτε» του λέω.

"Επεμβαίνει ό Κίμωνας:

-«Μά αγαπητέ μου Βλάση, δέ σοϋ φέρνω μυθιστοριογράφο! Στη σύνταξη δέν μπορείς νά τόν χρησιμοποιήσεις;»

"Εστριψε τό μουστάκι του ό Γαβριηλίδης και μέ πρόσταξε:

- «Πηγαίνετε μέσα, κύριε, νά γνωρίσετε τά παιδιά και θά συνεννοηθώ μέ τόν κύριο άρχισυντάκτη».

"Αρχισυντάκτης ήτανε ό Νίκος Κρανιωτάκης. Τά «παιδιά», ό Φαλταίτς, ό Χαϊρόπουλος, ό Σπύρος Μεταξάς, ό Χαμουδόπουλος, ό Γιώργος "Αθανασιάδης - Νόβας, ό σημερινός "Ακαδημαϊκός, κάποτε και Πρωθυπουργός γιά ένα φεγγάρι, ασφαλώς κι' άλλοι, πού νά θυμάμαι τά όνόματά τους, ύστερα από μισόν αιώνα και πάνω.

(Συνέχεια στό επόμενο)

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον της Ένώσεως Σμυρναίων, συνεδρίασαν τήν 30 Μαρτίου 1981, ημέραν Δευτέραν και ώραν 6 μ.μ. και λαβόν γνῶσιν της αποφάσεως της Κυβερνήσεως ὅπως ἡ Ἑλλάς συμμετάσχη εἰς τὰς ἑορταστικάς ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 100 ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Κεμάλ Ἀτατούρκ, αἱ ὁποῖαι θά γίνουν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Λαβόν ὑπ' ὄψιν:

1) Ὅτι ὀρθῶς μὲν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐχαράκτηρισε τὴν Ἑλληνικὴν συμμετοχὴν ὡς ἐντασσομένην εἰς τὴν προσπάθειαν ἀποκαταστάσεως πνεύματος ἐμπιστοσύνης μεταξύ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, πλὴν ὅμως τοιαύτη προσπάθεια θά ἔδει ν' ἀναληφθῇ καὶ ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας, τηρουμένης τῆς ἀρχῆς τῆς ἀμοιβαιότητος, ἡ ὁποία ἰσχύει εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις.

2) Ὅτι, ὡς ἀποδεικνύουν τὰ πρόσφατα γεγονότα, ἡ Τουρκία, ὅχι μόνον δέν ἐξεδήλωσε ποτὲ τὴν παραμικρὰν διάθεσιν ἀναπτύξεως εἰλικρινῶν καὶ φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἀντιθέτως ἐπεδίωξε πάντοτε νὰ δημιουργήσῃ κλίμα ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης μεταξύ τῶν δύο γειτόνων λαῶν, ἀλλὰ τοῦναντίον εἰς πᾶσαν περίστασιν συμπεριφέρεται ἐχθρικῶς πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐξἁκολουθεῖ νὰ ἐκδηλώνῃ τὸ ἀσπονδὸν μῖσος της. Τρανὴν ἀπόδειξιν τοῦτου ἀποτελοῦν τὰ γεγονότα τῆς Σμύρνης καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸ ἔτος 1955, ἡ ἐξόντωσις τῆς ἐλληνικῆς μειονότητος τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν νήσων Ἰμβρου καὶ Τενέδου, κατὰ κατάφωρον παραβίασιν τῶν ἰσχυουσῶν διεθνῶν συνθηκῶν, καὶ τέλος ἡ βία καὶ αὐθαίρετος στρατιωτικὴ κατοχὴ, παρὰ πᾶσαν ἀρχὴν Δικαίου καὶ Ἠθικῆς, μεγάλου τμήματος τῆς Ἑλληνικωτάτης Κύπρου, ἡ ὁποία συνεχίζεται παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἀποφάσεις τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ξένων στρατευμάτων ἐκ τῆς νήσου, ὡς καὶ ὁ ἐκπατρισμός 200.000 ἑλληνοκυπρίων ἐκ τῶν προαιωνίων ἐστίων των καὶ τὰ κατὰ παραβίασιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων διαπραχθέντα ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὴν εἰσβολὴν των εἰς τὴν Κύπρον εἰδεχθῇ ἐγκλήματα εἰς βάρος τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ὡς καὶ ἡ κατακράτησις εἰσέτι χιλιάδων ἀγνοουμένων.

Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἐορτὰς πρὸς τιμὴν τοῦ Κεμάλ Ἀτατούρκ, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ ὑπεύθυνος τῶν σφαγῶν τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀποτελεῖ προσβολὴν τῆς μνήμης τῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων θυμάτων τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς καὶ θίγει τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Διὰ τούς ἐκτεθέντας λόγους ἡ Ἐνωσις Σμυρναίων, κεντρικόν Μικρασιατικόν Σωματεῖον, σκοπὸν ἔχον κατὰ τὸ Καταστατικόν της, τὴν διάσωσιν καὶ διαφύλαξιν τῶν παραδόσεων καὶ ἀναμνήσεων τοῦ ἐν Μικρασίᾳ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, διαμαρτύρεται ἐντόνως διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἐορτὰς ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 100 ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Κεμάλ Ἀτατούρκ καὶ ὑποβάλλει τὴν εὐχὴν εἰς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπόφασίν της ταύτην.

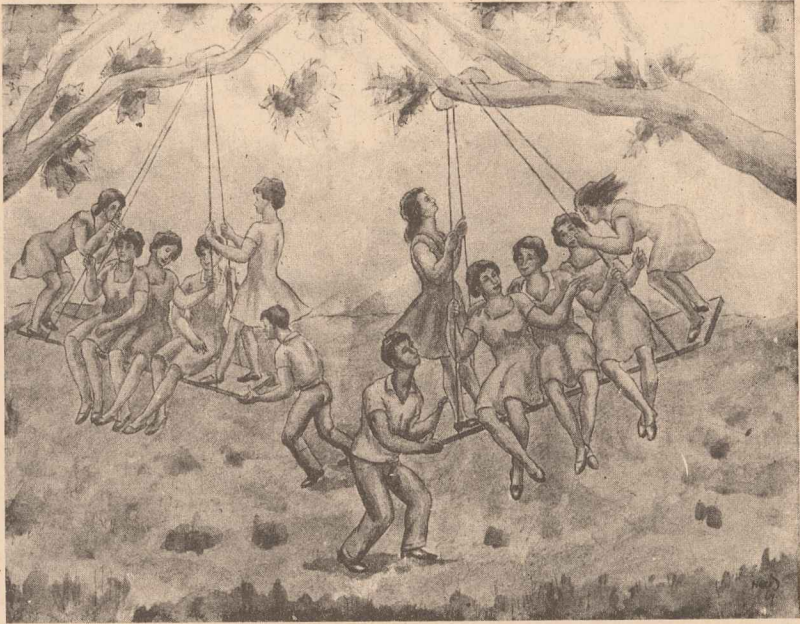
Ἐγένετο, Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1981

Ὁ Πρόεδρος
ΚΙΜΩΝ ΠΑΥΛΙΔΗΣ
πρῶν Ἀντ/δρος Ἀρείου Πάγου

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΤΑΚΗΣ ΒΕΖΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

Ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖο
τῶν Φωτογραφιῶν μας

Κοῦνια-λεμπή (σάν τῇ λέμβο πού κουνιέται).
Παραδοσιακὸ ἔθιμο τῆς Λαμπρῆς στῇ Σμύρνῃ
τοῦ Σμυρναίου λαϊκοῦ ζωγράφου Νάκι. (1964)

Τό γλυπτό βρίσκεται ἀκριβῶς ἐξω ἀπὸ τὸ σιδηροδρομικὸ Σταθμὸ τῆς Μασσαλίας. Στῇ βάση του γράφει
MARSEILLE COLONIE GRECQUE
ΜΑΣΣΑΛΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΙΚΙΑ

Τῇ φωτογραφία ἔβγαλε ὁ κος Ἰωάν. Καλιοντζῆς, μέλος τῆς Ἐνώσεως μας, πού μᾶς τὴν ἔστειλε γιά τὸν ἐμπλουτισμό τοῦ ἀρχείου μας, ἀλλὰ πού, μαζί μέ τὴν ἄλλη δική του καὶ πάλι φωτογραφία πού δημοσεύσαμε σέ προηγούμενο φύλλο μας, ἀποτελοῦν ἀτράνταχτη ἀπόδειξη τοῦ Ἰωνικοῦ δαιμονίου.

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 2)

φοβού - Dai, κινού - Dai, Μεσολό - GHI, Πε - Δέλη, ἐ - μπόριο, ἐ - γκοπή» κ.ο.κ. Μὲ ἄλλα λόγια ἡ ὁλοένα ἀποβαρβαρωνόμενη ἀρθρὼση τείνει νὰ καταρῆσῃ ὁλότελα τὸ νί, εἴτε εὐφώνιο, εἴτε ὀργανικόν, ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ λαλιά, ἐπικεφαλῆς καθὼς εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ διαπιστώσω, οἱ δὲ δάσκαλοι καὶ καθηγητές.

Γιὰ νὰ γίνει ἐμφανεστερον τὸ ζωηρὸ εἶσθημα τῆς εὐφωνίας πού ἐχαράκτηριζε τὸν ἑλληνικὸν λαὸ τῆς Ἰωνίας, εἴτε «πρωτεμουσιάνον» εἴτε ἐπαρχιώτῃ, ἀξίζει νὰ ἀναφερθοῦν τύποι ὅπως λ.χ. «τονε θυμοῦμαι» (Σμύρνη), ἀρχὴ τραγουδιοῦ στὸν Βουρλά τῆς Ἐρυθραίας Χερσονήσου «Ναπὸ τὴν ἀκρηα τοῦ ντουινιά...» ἢ κατὶ παρόμοιο. Στὸ δεῦτερο παράδειγμα, ἀντὶ νὰ ἀρχίσει τὸ τραγοῦδι μέ τὸ φωνῆεν α-, ὁ λαὸς ἔβαζε ἐμπρὸς τὸ εὐφωνο νί.

ΠΑΥΛΟΣ ΦΛΩΡΟΣ

Α Λ Λ Η Λ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

Προοδευτικός Σύλλογος Σητείας Κρήτης
Πρόεδρος κ. Άνδρέας Άνηψητάκης
Φαρμακοποιός

Κύριοι,

Έπειδή ό Σύλλογος προτίθεται νά συλλέξη στοιχεία διά τήν βιογραφίαν του Άειμνήστου Άρχιμανδρήτου Άκώβου Άρχατζικάκη μαρτυρήσαντος εις Μπουτζά κατά τήν Καταστροφήν του 22 καί διά τήν εκεί δράσιν του, παρακαλούμεν εύαρεστηθείτε καί δημοσιεύσετε εις τήν έγκριτον έφημερίδα σας σημείωμα, εάν τις τών έκ Σύμυρνης καί Μπουτζά διατηρεί μνήμας σχετικές καί θελήσει νά ένισχύση τό έργον μας.

Βιογραφικά Στοιχεία

Καταγωγή χωρίον Ζήρος τής έπαρχίας Σητείας Νομού Λασιθίου. Εις μικράν ηλικίαν μετέβη εις Άεροσόλυμα ίνα μονάση. Τεραστίων πνευματικών δυνατοτήτων διεκρίθη καί δαπάναις του Πατριαρχείου Άεροσολύμων έστάλη πρós εύρυτέραν μόρφωσιν εις Άλβετίαν καί έπιστρέψας προεχειρίσθη εις Άρχιμανδρίτην καί μέλλον Πατριάρχης. Άλλά κατόπιν διαβολής καί φθόνου έτέρων έποφθαλμιόντων τόν τίτλον καί από χαρακτηρισ έπαναστάτης διά νά μη γίνη διχασμός εις τήν εκκλησίαν τών Άεροσολύμων αύτοεξορίσθη εις Σύμυρνην πολύ πρó τής καταλήψεως τής Μικρασίας υπό του Έλληνικού Στρατού καί διωρίσθη καθηγητής τής Εύαγγελικής Σχολής Σύμυρνης όπου ανέπτυξε έκ παραλλήλου πατριωτικήν δράσιν. Έκ τής δράσεως αύτης κατά τήν Καταστροφή συνελήφθη καί εκρεμάσθη ύποστάς τά πάνδεινα καί έμαρτύρησεν.

Μετά τιμής
Κωστ. Άρχατζικάκης

Άθήναι, 22/3/1981

Άθήναι 21 Φεβρουαρίου 1981

Κυρία
Βάσω Παρασκευά
Παλ. Πατρών Γερμανού 41
Θεσσαλονίκη

Έλάβομεν τόν άποσταλέντα παρ' ύμών δίσκον μέ σμυρναϊκά τραγούδια καί σās εύχαριστούμεν διά τήν εύγενικήν προσφοράν σας.

Μετά τιμής

Ό Πρόεδρος

KIMΩN ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Πρώην Άντ/δρος Άρείου Πάγου

Ό Γεν. Γραμματεύς

ΤΑΚΗΣ ΒΕΖΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

Άθήναι 23 Φεβρουαρίου 1981

Κύριον
Ίωάννην Γκατζώλην
Δελφών 55
Θεσσαλονίκη

Κύριε Γκατζώλη,

Έλάβομεν τόν άποσταλέντα παρ' ύμών διά του κ. Γεωργίου Μητροπούλου χάρτην τής Έρυθραίας Χερσονήσου μετά του κόλλπου τής Σύμυρνης καί σās εύχαριστούμεν διά τήν εύγενή προσφοράν σας.

Μετά τιμής

Ό Πρόεδρος

KIMΩN ΠΑΥΛΙΔΗΣ

πρώην Άντι/δρος Άρείου Πάγου

Ό Γεν. Γραμματεύς

ΤΑΚΗΣ ΒΕΖΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

Άξιότιμοι Κύριοι,

Μου προξενήσατε ΜΕΓΑΛΗ ΤΙΜΗ μέ τήν άπονομή του τιμητικού διπλώματος τής Ένωσης σας. Σās εύχαριστώ θερμά γιά τήν άναγνώριση έκ μέρους σας τής έπιστημονικής μου προσφοράς.

Μέ τιμή

Μ. Παντίδου

Έπικ. Καθηγήτρια Συστηματικής Βοτανικής

Άθήναι, τή 4 Μαρτίου 1981

Κύριε Πρόεδρε,

Λίαν συγκεκινημένος διά τήν εύγενή Σας χειρονομίαν τής άπονομής καί εις έμέ καί τής άποστολής του πολυτίμου διπλώματος τής Ένώσεώς Σας, χειρονομίαν ή όποία μου δίδει μεγάλην τιμήν, Σās παρακαλώ νά δεχθίτε τās θερμότερας μου εύχαριστίας ως καί τās έγκαρδίους μου εύχάς διά καλήν πάντοτε ύγείαν, λαμπράν καρποφόρον δράσιν καί πλήρη έπίτευξιν τών εύγενών Σας σκοπών.

Σās παρακαλώ επίσης νά διαβιθάσθε τās θερμάς εύχαριστίας καί εύχάς μου καί εις τά άξιότιμα μέλη του Διοικητικού Σας Συμβουλίου.

Μετ' έξαιρέτου τιμής,

Δ.Σ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Όμ. Καθηγητής Παθολογικής Άνατομικής

Άθήναι 4/3/81

Άξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,

Μέ θαυτάτην συγκίνησιν έλαβα τό τιμητικόν δι' έμέ δίπλωμα, τό όποϊον ή Ένωσίς μας μου άπένειμε. Δεχθείτε, παρακαλώ, τίς θερμότερες εύχαριστίες μου.

Μετ' έξαιρέτου τιμής

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ ΠΑΝΕΠ. ΑΘΗΝΩΝ

Άθήνα 8/3/81

Άγαπητοί Κύριοι,

Μέ άφορμή τήν τόσο τιμητική διάκριση ή όποία μου έγινε από μέρους σας, θά ήθελα νά σās έκφράσω τίς θερμές μου εύχαριστίες, άκόμη δέ περισσότερο γιατί ή παραπάνω διάκριση, άντανακλά στο πρόσωπο του άγαπημένου μου πατέρα, γέννημα τής χαμένης μας πατρίδας Σύμυρνης.

Είλικρηνά δικός σας

ΤΕΛΗΣ Κ. ΑΔΑΜ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ

Άθήναι 11/3/1981

Άξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,

Θέλω νά σās εύχαριστήσω θερμώς διά τήν τιμητικήν διάκρισιν τήν όποϊαν άπονείματε εις έμέ.

Αισθάνομαι υπερήφανος διότι έθεωρήσατε ότι τιμώ τήν γήν τών προγόνων μου.

Μετά τιμής

Ι.Β. ΙΟΡΔΑΝΟΓΛΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΘ

Άθήναι, 11 Μαρτίου 1981.

Άξιότιμε Κύριε Πρόεδρε

Μέ μεγάλην συγκίνησιν έλαβα τό δίπλωμα τό όποϊον είχατε τήν καλωσύνην νά μου άπονείμητε καί διά τό όποϊον αισθάνομαι τήν άνάγκην νά σās εύχαριστήσω θερμώς.

Η τιμή ή όποία μου προσεγένετο καί ή όποία άποτελεί μεγίστην καταξίωσιν μου, μέ συγκινεί διότι ένέχει καί τήν διαβεβαίωσιν ότι ή Μικρασιατική καταγωγή μας εξακολουθεί νά άποτελή διακριτικόν στοιχείον καί συγχρόνως νά έδραιώνη τήν προσδοκίαν μιάς μελλοντικής παλινοστήσεως.

Δεχθήτε παρακαλώ κ. Πρόεδρε τήν διαβεβαίωσιν όμοϋ μετά τών εύχαριστιών μου τής μεγίστης τιμής.

Ε.Μ. ΒΟΡΙΔΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΑΣ

Άθήναι 17.3.1981.

Άξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,

Έλαβον τό άποσταλέν μου τιμητικόν δίπλωμα, τό άπονεμηθέν εις έμέ κατά τήν εκδήλωσιν τής 28ης Ιανουαρίου 1981. Θεωρώ ύψίστην τήν προσγενομένην μου τιμήν, έχω θαυτάτη συνείδησιν του χρέους, τό όποϊον συνεπάγεται ή τοιαύτη διάκρισις. Όθεν εύχαριστώ ύμάς από μέσης καρδιάς, διατελώ

μετά πλειστής τιμής

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΤ. ΓΑΛΙΤΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ & ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Άθήναι 11.3.1981

Άθήναι, 19-3-1981

Κύριε Πρόεδρε,

Μέ κάποια καθυστέρηση πού όφείλεται σέ άπουσία μου στο έξωτερικό, σās άπαντώ γιά νά εύχαριστήσω σās καί τά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου τής «Ένώσεως Σμυρναίων» γιά τήν άπονομή του τιμητικού Διπλώματος.

Μέ συνεκίνησε θαυτάτα ή μεγάλη γιά μένα αύτή διάκρισις καί θά είμαι εύτυχής άν μporέσω νά συμβάλλω καί έγώ στη θαυμαστή πολιτιστική προσπάθεια του Συλλόγου μας, πού έχει άποσπάσει τήν γενική εκτίμηση.

Μέ κάθε τιμή

Υμέτερός

ΓΡ. ΠΟΝΤΙΦΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΑΣ

Άξιότιμε Κε Πρόεδρε,

Πολύ μέ συνεκίνησε ή γενομένη εις έμέ τιμή υπό τής Ένώσεως Σμυρναίων διά τής άπονομής εις έμέ του από 28/1/1981 τιμητικού διπλώματος, τό όποϊον είχατε τήν εύγενή καλωσύνην νά μου άποστείλετε μαζί μέ σχετικήν έπιστολήν σας.

Σās εύχαριστώ θερμότατα διά τήν πρωτοβουλίαν αύτην τής Ένώσεως Σμυρναίων καί σās παρακαλώ νά διαβιθάσθε τās εύχαριστίας μου εις όλους εκείνους, οι όποιοι επίσης συντέλεσαν εις τό νά τιμηθώ. Καί επί τή εύκαιρία επιθυμώ νά σās διαβεβαιώσω, ότι μέ ιδιαίτερον όλως ένδιαφέρον παρακολουθώ τήν άναπτυσσομένην υπό τής Ένώσεως αξιέπαινον δραστηριότητα, ή όποία τόσον άξιόλογα συμβάλλει εις τήν διατήρησιν τής μνήμης τών «χαμένων πατρίδων» μας καί εις τήν προβολήν του τόσον άξιολόγου πολιτισμού των.

Μετά πάσης τιμής.

ΑΛ. Γ. ΛΙΤΖΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠ/ΜΙΟΥ ΘΕΣ/ΚΗΣ

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΘ

«ΞΕΡΙΖΩΜΕΝΗ ΓΕΝΙΑ» τής Ίφ. Χρυσοχόου

Τό 1922 οι περισσότεροι πρόσφυγες από τή Μ. Άσία εγκαταστάθηκαν στη Βόρεια Ελλάδα. Οι άνθρωποι αύτοί προσπάθησαν, καί κατόρθωσαν τελικά, νά δημιουργήσουν μία νέα ζωή στις καινούργιες τους πατρίδες.

Από τό δραματικό έπος τής προσφυγιάς ή λογοτεχνία μας άντλησε πολλά θέματά της. Μέ βάση τό βιβλίο τής Μικρασιάτισσας συγγραφέα Ίφιγένειας Χρυσοχόου - τ. Συμβούλου τής Ένώσεως Σμυρναίων, εκλεκτού μέλους μας - «Ξεριζωμένη γενιά» πού πήρε τό βραβείο «Ούράνη» τής Ακαδημίας τό 1979, ή Τηλεόραση τής ΕΡΤ στην έκπομπή «Η ΕΡΤ στη Βόρεια Ελλάδα», πού μεταδόθηκε στις 30 Μαρτίου, δημιούργησε ένα αντίστοιχο του βιβλίου όπτικό υλικό, πού δείχνει τό δράμα τής προσφυγιάς καί τό ξεκίνημα μιάς νέας ζωής στη Θεσσαλονίκη, καταστάσεις πού άπεικονίζονται έξοχα στο βιβλίο τής Ίφιγένειας Χρυσοχόου.

Τά Κείμενα καί ή Αφήγηση ήταν τής Κας Χρυσοχόου καί ή Σκηνοθεσία του Τάκη Παπαγιαννιδίη.

Τήν άξια Μικρασιάτισσα θερμά συγχαίρουμε γιά τίς μνήμες, τή νοσταλγία, πού ξαναζωντάνεψε, μαζί μέ τή συγκίνησι σέ όσους παρακολούθησαν τήν προβολή αύτή.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΜΑΣ

Έπειδή μερικά από τά μέλη μας δέν έχουν ίσως ένημερωθεί γιά τήν αύξηση τής ετήσιας συνδρομής μας σέ 500 δρχ. δημοσιεύουμε καί πάλι τήν άνακοίνωση του Δ. Συμβουλίου μας.

Η ετήσια συνδρομή μας αύξάνεται σέ 500 δρχ.

Τήν άπόφαση αύτή αναγκάστηκε νά λάβει τό Διοικητικό Συμβούλιο τής Ένώσεως Σμυρναίων λόγω τής αύξήσεως τών γενικών δαπανών: έκδοση έφημερίδος (τυπογραφικά - τιμή χάρτου, κλπ) διακίνηση γραφείου (μισθοί προσωπικού, λειτουργία γραφείου, κοινόχρηστα, φωτισμός, ταχυδρομικά, κ.λ.π.).

Η αύξηση τής συνδρομής θά ισχύσει από τήν 1η Ιανουαρίου 1981.

ΒΙΒΛΙΑ-ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ-ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Βιβλία

Καραγιάννη Βαγ.: «Ό Γιώργης Ζορμπάς καί δύο σχετικά Γράμματα του Καζαντζάκη» - Άθ. 1981-σ. 12

Κέντρο Νεοελληνικών Έρευνών Έθνικού Ίδρύματος Έρευνών: «Έκθεση εικοσαετίας 1960-1980» - Άθ. 1980-σ. 121

Νίνα Καρακιοζίδη - Άθηνογέννη: «Στοχασμοί καί Μνήμες» Άθ. 1980-σ. 110

Έφη Πανσέληνου: «Ό τελευταίος Τρύγος» Άθ. 1980-σ. 217

Παυσανία Σ. Κατώτα: «Η ΔΕΚΑΕΤΙΑ 1940 - 1950»

Άθ. 1981 - σελ. 464.

β) Έφημερίδες

Άκρίτας - Έργατο-Υπαλληλική Φωνή - Έλλησπόντος - Καινή Κτίσις - ΚΕΡΚΥΡΑ - Κήρυξ τής Νέας Σύμυρνης - Λέσβος - Νέα Έποχή - Η Νίκη - Οι Νικητές - Όρθόδοξος Τύπος - Προσφυγικός Κόσμος - Τριγλιανά Νέα - Σιναιτική Φωνή - Σιφναϊκή Φωνή - Σύγχρονη Σκέψη - Φωνή τής Μαγνησίας

γ) Περιοδικά

Άγροτική - Αιολικά Γράμματα - Βωμοί - Δελτίο Κέντρου Κωνσταντινουπολιτών - Έλαφρά Ταξιαρχία - Νεώτερα Γράμματα - Ό Ποιμήν (Μυτιλήνη) - Ποντιακή Έστία - Σύγχρονη Σκέψη - Σμύρνα - Τό φανάρι - Προβλήματα - ΣΚΙΑΘΟΣ - ΚΑΜΕΙΡΟΣ

Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΗΧΩ εϋχεται στά μέλη καί τούς φίλους της ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

«Η ΚΑΤΑΡΑ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ»

ΤΟΥ ΤΖΩΡΤΖ ΧΟΡΤΟΝ

Προξένου τής Ἀμερικῆς στή Σμύρνη
τό 1922

Τό βιβλίο ἀναφέρεται στήν ἀληθινή ἱστορία τῆς πυρπολήσεως τῆς Σμύρνης καί παραθέτει ἐκθεση τῆς συστηματικῆς ἐξοντώσεως τῶν Χριστιανικῶν πληθυσμῶν ἀπό τούς Μωαμεθανούς καί τῆς ἐνοχῆς ὠρισμένων Μεγάλων Δυνάμεων.

Ἡ ἐλληνική ἐκδοση ἐγίνε μέ δαπάνες τῆς «Ἑστίας Νέας Σμύρνης» «Ἐνώσεως Σμυρναίων», «Θρακικοῦ Κέντρου» καί «Ἑταιρίας Θρακικῶν Μελετῶν». Ἡ μετάφραση εἶναι τοῦ Γεωργίου Λ. Τσελίκου, Συνταξ. Δικηγόρου, τ. Νομάρχου. Τό βιβλίο πωλεῖται στά Γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως μας, Καρύτση 3, γιά τά μέλη μας 250 δραχμές.

ΠΕΝΘΗ

MARIA KARABA

Μαρία Σωκράτους Καραβά. Τῆς παλαιᾶς ἀρχοντικῆς Σμύρνης. Ἐκπρόσωπος τῆς ἀριστοκρατικῆς κοινωνίας καί τῶν ὠραίων οἰκογενειακῶν παραδόσεων τῆς Ἰωνίας. Παλαιόν μέλος τῆς Ἐνώσεώς μας. Στούς συγγενεῖς τῆς διαβιβάζουμε τά θερμά μας συλληπητήρια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΕΜΟΓΙΑΝΝΗΣ

Γεώργιος Σπυρ. Ἀνεμογιάννης. Φαρμακοποιός σύζυγος τῆς Ἐλῆς τό γένος Σινανίδου τῆς ἀρχοντικῆς ἐκ Σμύρνης οἰκογενείας καί μέλους τῆς Ἐνώσεως μας. Πρὸς τὴν σύζυγον καί τὸν υἱὸν τοῦ διαβιβάζουμε τά θερμά μας συλληπητήρια.

MARITZA ΣΚΕΦΕΡΗ

Σμυρνιά, ἀπὸ τὰ πιὸ παλιὰ μέλη τῆς Ἐνώσεώς μας, πρωτότοκη μέσα στά ἔξη παιδιὰ τοῦ Γιάννη καί τῆς Ἰωάννας Κουτρουβῆ, ἐκλείσει γιὰ πάντα τὰ μάτια της, κοντὰ στά 90, στίς 25 τοῦ Μάρτη, σφραγίζοντας μιά ζωὴ πλούσια ἀπὸ ὑψηλὲς ἐμπειρίες καί δράση κοσμοπολίτισσας Ἑλληνίδας, στοῦ διπλωματικοῦ περιγυρο.

Χήρα τοῦ Πρέσβυ, Μόνιμου Ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν, Πρεβεζιάνου Περικλῆ Σκέφερη, ἀφῆκε τ' ἀχνάρια της σὲ πολλὲς Πρεσβεῖες μας τῆς Δύσης καί τῆς Ἀνατολῆς, πάντα στοῦ ὕψους τῆς ἐπίσημης ιδιότητος τοῦ συντρόφου της, μέ τὴν πλατεῖα καλλιέργεια της, τῇ γλωσσομάθειά της καί τὴν ἐξυπνάδα της.

Ἡ Ἐνωση Σμυρναίων καί ἡ ἐφημερίδα μας, ἐκφράζουν σὴν θυγατέρα της διοποινίδα Ἀλεξάνδρα Σκέφερη, τὴν ἀδελφὴ της δεσποινίδα Ἐλένη Κουτρουβῆ καί τούς ἄλλους συγγενεῖς της, τὴ λύπη τους καί τὴ συμπάθειά τους.

N. Ἀρώνης

31.3.81

ΣΟΦΙΑ ΠΟΥΚΡΑΤΗ

Πλήρης ἡμερῶν ἀπεβίωσεν ἡ Σοφία χήρα Πέτρου Πολυκράτη (Ἰατροῦ τῶν Βουρλῶν), τό γένος Κάκαρη ἐκ Σμύρνης. Τελειόφητος Ὁμηρίου Σμύρνης. Παλαιόν μέλος τῆς Ἐνώσεώς μας μᾶς ἀφήνει μιά γλυκύτατη ἀνάμνηση καλωσύνης καί ἀγαθότητος. Ἡ εὐγένεια καί ἡ ἀρχοντιά της ἦσαν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς προσωπικότητάς της. Πρὸς τούς συγγενεῖς της καί τούς φίλους της ἡ Ἐφημερίς μας ἐκφράζει τὰ συλληπητήριά της.

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ
ΗΧΩ

Μηνιαία ἐκδοση τῆς
«ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ»
Ἀποστέλλεται δωρεὰν
στά μέλη της

Διεύθυνση
ὁδὸς Καρύτση ἀριθ. 3
Τηλέφ. 32.28.480
Ἀθῆναι 124

Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ
Μιχαὴλ Καλλιγέρης
Ναταλία Γκούφα
Τάκης Βεζυργιάννης

Υπεύθυνος ἐκδόσεως
Β. Γκούφας
Δεινοκράτους 31
Τηλ. 72.71.92

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑΣ
N. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ & ΣΙΑ Ε.Π.Ε.
Μάγερ 11 - Ἀθῆναι
Τηλ. 5225479 - 5221792

ΔΩΡΕΕΣ

- Στὴ μνήμη Νικολάου Πετρίδη,
Ὁ Κορ καί ἡ Κα Γεωργίου Κ. Φράγκου δρχ. 5.000
- Γιά τούς σκοποὺς τῆς Ἐνώσεως,
Ἀνώνυμος δωρητῆς, διὰ τῆς Κάς Στεφ.
Ἀλευρᾶ δρχ. 5.000
- Στὴ μνήμη Γεωργίου Ἀνεμογιάννη,
Ἡ Κα Ἑρμα Εὐγγέλου Τσακίρη δρχ. 2.000
- Στὴ μνήμη τῆς παιδικῆς τῶν φίλης
Ἀλίκης Δεκαβάλα,
Ἡ Κα Ἑλλη Πολίτου καί ἡ Κα Νίτσα
Σακελλαρίου δρχ. 2.000
- Στὴ μνήμη Ἐλένης Σταμπούλου,
Ἀνώνυμος δωρητῆς δρχ. 1.500
- Γιά τούς σκοποὺς τῆς Ἐνώσεως,
Ὁ Κορ Πάνος Βαλσαμάκης δρχ. 500
- Ἀπὸ τὸν κ. Ἑμμ. Καίπα, Πολιτικὸ Μηχανικόν,
α) Λεύκωμα Φωτογραφιῶν τῆς Σμύρνης (1919) τοῦ Fred.
Boissonas, μέ μετάφραση τῶν κειμένων.
β) α' τόμος Ταξιδιωτικῶν «Μέ τοῦ Βορηᾶ τὰ Κύματα»,
τοῦ Ἀλεξάνδρου Μωραϊτίδου (Ταξιδί στή Σμύρνη, 1898).
- Ἀπὸ τὸν κ. Σοφούλη Νικολαΐδη, μία Κάρτ - Ποστάλ
«Ναυτικὸ Ἀγῆμα στοῦ Μέτωπο τῆς Μικρᾶς Ἀσίας».
- Ἀπὸ τὴν Κα Χρ. Σιέφ. Βεϊνόνγλου, Στρατιωτικὴ Ταυτότητα
Ντίκη (Ριχάρδου) Ὁμήρου, υἱοῦ τοῦ Ἑμμανουὴλ Καρόλου
Ὁμήρου.
- Ἀπὸ τὸν κ. Γεώργιο Π. Λουκέλλη τρεῖς μεγάλες φωτογραφίες ἀπὸ τίς μνήμες τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Σμύρνης,
τοῦ 1919.

- 1) Σημαιοστολισμὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου
Σμύρνης κατὰ τὴν 25/10/1919 παραμονὴ τῆς ἐορτῆς τοῦ
ναοῦ, ἡμέρα ἀφίξεως Δίξον.
- 2) Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Σμύρνης
Χρυσοστόμου καί κ.κ. Μαυρουδῆ καί Ζαμάνου ἐξερχόμενοι
ἐκ τῆς Χατζηαντωνίου σχολῆς (Ἀγ. Δημήτριος) μετὰ τὴν
ἐπέτειον ἡμέρας τῆς ἐορτῆς τῆς σχολῆς, κατὰ τὴν ἡμέραν
τῆς Σταυροπροσκηνήσεως.
- 3) Χῶρος ὑποδοχῆς Χατζηαντωνίου σχολῆς (Ἀγ. Δημή-
τριος) μέ τούς συμβούλους καί δωρητὰς τῆς σχολῆς.

Αἱ ὡς ἄνω φωτογραφίαι ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς οἰκογενείας
Παν. Λουκέλλη, δωρίζονται εἰς τὴν Ἐνωση Σμυρναίων εἰς
μνήμην τοῦ πατρός μου Παναγ. Λουκέλλη ἐπιτρόπου τοῦ
Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου καί συμβούλου τῆς Χατζηαντωνίου
σχολῆς.

Τίς φωτογραφίες αὐτές θά δημοσιεύσουμε στή στήλη τῆς
ἐφημερίδας μας «Ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖο τῶν Φωτογραφιῶν μας».

ΤΟΥΣ ΔΩΡΗΤΕΣ ΘΕΡΜΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

ΑΡΓΥΡΟ ΜΕΤΑΛΕΙΟ
ΣΤΟΝ κ. ΠΕΤΡΟ ΒΙΔΩΡΗ

Στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, Γ' τεύχος
63, τῆς 5ης Μαρτίου 1981, δημοσιεύεται ὅτι διὰ
Προεδρικοῦ Διατάγματος (23-2-81) τὸ Ὑπουργεῖον
Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἀπονέμει Ναυτικὸ μετάλειο
Β' τάξεως (ἀργυροῦν) λόγω διασώσεως ἀπὸ βε-
βαίου πνιγμοῦ ἀτόμου στήν Λεπτοκαρυά Κατερί-
νης στὸν Σύμβουλον τῆς Ἐνώσεως μας κ. Πέτρο
Π. Βιδωρῆ.

Ἡ Ἐνωσις μας μέ πολλή περηφάνεια, θερμὰ
τὸν συγχαίρει.